

אוכלי הנמרים

אגדה הודית

סיפר אופנדרקידיורה ראיצ'אודורי

הגורים התיישבו במאורה.

עברו ימים אחדים ויום אחד הם ראו נמר מתקרב.
מיד אשת התן התחילה לצבוט לגורים ואלה הקימו

שלושה גורים נולדו למשפחת התנים, אך לא היה להם כל מקום מגורים.
"לאן נשים את הגורים?" חשבו "אם לא נמצא מאורה מתאימה הם יירטבו בגשם וימותו."
הם חיפשו זמן רב ובסוף מצאו מאורה, אך סביבה ראו גם עקבות של רגלי נמרים. "זו מאורת נמרים, יקירי" אמרה אשת התן "איך נוכל לחיות כאן?"
"חיפשנו הרבה זמן" ענה התן "וזו המאורה היחידה שמצאנו. מוכרחים להישאר כאן."
"ומה יקרה כשהנמר יחזור?" שאלה אישתו.
"תצבטי לגורים בחוזקה והם יצרחו" ענה התן "אני אשאל מדוע הם צועקים ואת תעני שהם רוצים לאכול בשר נמר."
"טוב" אמרה אשת התן "אני מבינה" והזוג עם

זעקה גדולה.

"מדוע הקטנים צועקים?" שאל התן בקול עמוק ומאיים.

"הם רוצים לטרוף נמר. הם רעבים מאוד ולכן הם צועקים" ענתה אישתו, גם היא בכל עמוק ומאיים.

נמר.

בדיוק אז התן המשיך לדבר "איפה נמצא עוד נמרים. כבר תפסתי את כל אלה שהיו בסביבה, והבאתי הנה."

"לא יעזור כלום" אמרה אישתו "הגורים לא יפסיקו

לצעוק עד שלא תמצא עוד אחד" והיא צבטה לקטנים עוד יותר חזק.

"טוב, טוב" אמר התן "הנה מתקרב נמר אחד. תני לי את ג'ימפלונג שלי ואני אבלרים אותו."

הנמר רצה להיכנס למאורה שלו, אך כששמע את הדברים, נרתע. "שם יש מישהו שרוצה לטרוף נמר" נבהל "וי! מי נכנס למאורה שלי? אלה בוודאי מפלצות כלשהן שהקטנים שלהן רוצים לאכול בשר

מאיים" אמר הקוף "אתה סתם טיפש שנבהל
משטויות."
הנמר כעס מאוד כששמע זאת "אני טיפש?" נהם
"אני טיפש? ואתה גאון, הה? אז בוא אתי ואראה
לך את המקום."
"אבוא ברצון" ענה הקוף "אם רק תסיע אותי על
גבך."

לא קיים דבר כמו ג'מפלונג או בילרום. אלא מילים
שהמציא התן, אבל הנמר נבהל מאוד כששמע
אותן. "עלי לברוח מכאן מהר" חשב "מי יודע מה
אלה היושבים שם במאורה עלולים לגרום לי." והוא
לא חיכה אף רגע, הסתובב וברח. התן הביט
אחריו, וכשראה איך הנמר מדלג מעל שיחים
וסלעים נשם עמוק לרווחה.
הנמר רץ מהר, כפי שעוד לא רץ מעולם.
על אחד העצים ישב קוף, שראה אותו בורח,
והשתומם מאוד. "מוזר" חשב "עוד לא ראיתי נמר
שרץ כל כך מהר. משהו מוזר קורה כאן" והוא קרא
"מה קרה, אחי? מדוע אתה רץ כל כך מהר?"
"אתה חושב שאני רק משתעשע?" ענה הנמר
"הייתי צריך לברוח כדי שלא יתפסו ולא יטרפו
אותי."
"עוד לא שמעתי על חיה שיכולה לתפוס ולאכול
אותך" אמר הקוף "אינני מאמין לך."
"אילו היית שם, ידידי" אמר הנמר "לא היית מדבר
כך. זה קל לדבר מרחוק."
"אילו הייתי שם הייתי מוכיח לך שאין שם שום דבר

למשפחת התנים לא היו יותר צרות. הם המשיכו
לגור במאורה בשקט ובנחת.

"טוב" אמר הנמר "עלה על גבי ונלך." ואם הקוף על
גבו התחיל הנמר לחזור למאורה שלו.
בדיוק כשהתן ואישתו הצליחו להרגיע את הגורים
ראו שוב את הנמר חוזר, הפעם עם הקוף על הגב.
אשת התן התחילה שוב לצבוט לגורים ואלה הקימו
זעקה אדירה.
בקול חמור, כמו קודם, אמר התן "תשתקו! תפסיקו
לצעוק מיד!"
"אמרתי לך" אמרה אישתו "שהם לא יפסיקו כל עוד
לא תביא להם בשר נמרים."
"שלחתי שליח כדי שיביא נמר" אמר התן "הוא יביא
אותו עוד מעט. שקט, ילדים!"
ואז הוסיף בקול רגוע יותר "אא, הנה דוד קוף מביא
לנו נמר. עכשיו תני לי מהר את הג'ימפלונג כדי
שאוכל לבלרם אותו."
עד אותו הרגע הקוף היה עוד מלא אומץ, אבל
כששמע את המילים המוזרות לא העז להישאר
יותר. בקפיצה אחת הוא עלה על עץ ונעלם.
ומה עם הנמר? זה ברח בפחד כה רב שלא עצר
בריצה במשך יומיים.